

Til hr. Flemming Hansen vil jeg sige, at sådan som jeg forstod de korte bemærkninger, der var mellem hr. Flemming Hansen og den socialdemokratiske ordfører, er det jo ikke rigtigt, at der sker en skattestigning til næste år. Jeg har ladet mig fortælle, også her i salen, at skatteprovenuets næste år bliver fuldstændig neutralt, og hertil må jeg sige – jeg læser jo aviser konstant – at der er jo ikke nogen, der ønsker, at skatterne skal stige i dette land, slet ikke, og det er dette her heller ikke udtryk for. Erhvervslivet skal heller ikke have det dårligt, og det er det her jo sådan set heller ikke udtryk for.

Men jeg vil lige sige, at når man ser ønskesedlerne fra de forskellige partier, kan man jo godt begynde at spørge sig selv, hvordan ønskerne skal finansieres, hvis man i øvrigt i henhold til ØMU-kravene – og de er jo blevet skærpet nu – skal føre det, der hedder en sund økonomisk politik.

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Jamen jeg må konstatere, at fru Vibeke Peschardt og Det Radikale Venstre er på vild flugt fra de udtalelser, som partiets gruppeformand kom med her fra talerstolen i forbindelse med åbningsdebatten. Er der ikke dækning for de udtalelser, som fru Elisabeth Arnold er kommet med? Det vil jeg godt have en melding om.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg kan godt forstå, at fru Vibeke Peschardt ikke kan tage stilling til det samlede skattetryk, for finansloven er jo ikke forhandlet på plads. Men med de aftaler, der allerede er indgået mellem regeringen og SF og Enhedslisten, kan man bare have en formodning om, at så vil det kun gå én vej, for det har aldrig gjort andet.

Men det er da korrekt, at de 2,275 mia. kr. – det står på side 9 i lovforslag nr. L 30 – er det, man tager ekstra fra erhvervslivet med denne pakke, og det må være meget svært at komme uden om, at det er det, Det Radikale Venstre siger ja til her.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Til hr. Flemming Hansen: Skatteministeren har lige oplyst mig om, at det samlede skattetryk vil falde til næste år, og det er så min kommentar til det punkt.

Fru Elisabeth Arnolds udtalelser her fra talerstolen under åbningsdebatten skal jeg selvfølgelig ikke kommentere, for jeg hørte ikke hele åbningsdebatten, og de har ikke været drøftet i det radikale gruppemøde i dag. Men som jeg sagde før, og som jeg har sagt tidligere, står Det Radikale Venstre bag de forslag, der her er fremsat.

Formanden:

Hr. Frank Aaen som ordfører.

Frank Aaen (EL):

Det er Enhedslistens udgangspunkt, at erhvervslivet bidrager med alt for lidt til at finansiere velfærden her i landet.

Hvis vi ser på, hvad der sker på børsen, hvad der udbetales af aktiegevinster og udbytter, og hvad der i øvrigt også udbetales af lønninger i store dele af erhvervslivet – til toppen vel at mærke, ikke til de almindelige ansatte, men til toppen – kan man hurtigt overbevise sig om, hvor der er flest penge at finde. Det er jo også det, vi går efter, og derfor vil vi sige: Erhvervslivet skal bidrage noget mere. De betaler for lidt af de gevinster, de har. De betaler ingenting til arbejdsløshedsforsikringen, de betaler meget lidt i grønne afgifter, og af det, de betaler, får de stort set det alt sammen igen. Vi vil altså ikke bare omlægge erhvervsbeskatningen, vi ønsker at skærpe erhvervsbeskatningen, og derfor er vi heller ikke tiltalt af en tanke om at nedsætte procenten fra 32 til 30, for det går jo i den modsatte retning.

Vores opfattelse er, at erhvervsbeskatningen i dag er på niveau med de øvrige nordiske lande og langt lavere end i Tyskland, og vi ønsker under ingen omstændigheder, at Danmark skal gå foran i den internationale skattekonkurrence, der allerede foregår i fuld fart, hvor landene konkurrerer med hinanden om at sætte skatten ned. Her skal Danmark ikke gå videre, for det er et meget forkert signal at give. Vi vil have stoppet den konkurrence. Danmark bør lave et samarbejde med de øvrige lande og få fastlagt en minimumsgrænse for erhvervsbeskatningen, og netop i en sådan situation må Danmark selvfølgelig ikke gå foran med at sætte procenterne ned.

Så er der spørgsmålet om generationsskiftet. Her skal man lægge mærke til, at det altid er sådan, at når der tales om at fremme generationsskiftet, går det ud på at give en skattelettelse til dem, der allerede har tjent godt og allerede har etableret sig, men det går aldrig ud på at hjælpe